

საქმე #-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

18
თბილისი

თებერვალი,

2019

წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - **ნ**-----,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ქ**----- - დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #----- დაოჯახებული, საშუალო
განათლების მქონე, რეგისტრირებული: თ-----
ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----

ადვოკატი - **ნ**-----

თარჯიმნები - **მ**-----, **ხ**-----

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი** - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის
მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე
მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის
თანდასწრებით, მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის 1-
ლი ნაწილი** - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
სიცოცხლის მოსპობით მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა

მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტები - სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ჩადენილი ორი პირის მიმართ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი - სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 16 ნოემბერს, დაახლოებით 22:30 საათზე, თ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ქ----- ოჯახური ძალადობა განახორციელა თავისი ძმის, გ----- მიმართ, კერძოდ, თავი დაარტყა სახეში, რის შემდგომაც შეკრული ხელის მტევნები რამდენჯერმე დაარტყა სახისა და ტანის არეში, რა დროსაც გ----- თითოეულ შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნული ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტს ესწრებოდა გ----- არასრულწლოვანი შვილი, ა-----

2018 წლის 16 ნოემბერს, დაახლოებით 22:30 საათზე, თ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ქ----- შელაპარაკებისას, სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა თავისი ძმას, გ----- რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2018 წლის 16 ნოემბერს, დაახლოებით 22:30 საათზე, თ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ქ----- ძმასთან, გ-----
-- შელაპარაკებისას, ძალადობა განახორციელა თავისი ძმის მეუღლის, ა-----
----- და მისი არასრულწლოვანი შვილის, ა----- მიმართ.
კერძოდ, ა----- ხელის ბიძგებით მიანარცხა საწოლს, ხოლო ა-----
----- თავში დაარტყა ბავშვის სკამი, რა დროსაც, მიყენებული ფიზიკური შეურაცხყოფის შედეგად, ა----- განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 16 ნოემბერს, დაახლოებით 22:30 საათზე, თ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ქ----- თავის ძმასთან, გ-----
----- შელაპარაკებისას, სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა თავისი ძმის მეუღლეს, ა-----, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა ქ-----

ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ სადაოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ქ-----ს მიერ ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით, მისივე ოჯახის წევრის მიმართ; ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობით მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში; სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ჩადენილი ორი პირის მიმართ და სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, დასტურდება სისხლის სამართლის საქმეში არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი მტკიცებულებებით: დაზარალებულების - გ----- და ა----- ----- გამოკითხვის ოქმებით, მ----- გამოკითხვის ოქმით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და დათვალიერებისას ამოღებული ნივთიერი მტკიცებულებებით, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით და სისხლის სამართლის საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებულები.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ქ----- ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით, მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, დანაშაული გათვალისწინებული **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;**

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობით მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, დანაშაული გათვალისწინებული **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.**

სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ჩადენილი ორი პირის მიმართ, დანაშაული გათვალისწინებული **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.**

სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, დანაშაული გათვალისწინებული **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.**

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

ქ-----ს მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ, ისე დამამძიმებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას.

ქ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს. ბრალდებულ ქ-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არის ის, რომ დანაშაული ჩადენილია არასრულწლოვნის თანდასწრებით ასევე არასრულწლოვანს მიმართ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განაჩენით ქ-----
----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 108-ე მუხლით და ამავე კოდექსის 236-ე მუხლის 1-ლი და მე-2
ნაწილებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის და
დანაშაულთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა
თავისუფლების აღკვეთა - 12 (თორმეტი) წლის ვადით. მსჯავრდებულ ქ-----
----- სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო 2-----

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განჩინებით,
მსჯავრდებულ ქ----- „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის
საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის საფუძველზე $\frac{1}{4}$ -ით შეუმცირდა
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით დანიშნული
სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა - 12 (თორმეტი) წლის ვადით და
საბოლოოდ განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) წლის ვადით.
დანარჩენ ნაწილში განაჩენი დარჩა უცვლელი.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2----- განჩინებით,
ცვლილება შევიდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2-----
განჩინებაში. „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28 დეკემბრის საქართველოს
კანონის მე-3 მუხლის საფუძველზე მსჯავრდებული ქ-----
გათავისუფლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 236-ე
მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილებით, ხოლო „ამნისტიის შესახებ“ 2012 წლის 28
დეკემბრის საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის საფუძველზე $\frac{1}{4}$ -ით
შეუმცირდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით
დანიშნული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა - 12 (თორმეტი) წლის
ვადით და საბოლოოდ განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) წლის
ვადით.

ვინაიდან ქ----- წარსულში ნასამართლევა განსაკუთრებით მძიმე
კატეგორიის დანაშაულის ჩადენისთვის და გასული არ არის განსაკუთრებით
მძიმე დანაშაულის ჩადენისთვის კანონით გათვალისწინებული
ნასამართლობის გაქარწყლების ვადა, სახეზეა დანაშაულის რეციდივი.

ამდენად, სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ ქ-----
-----ს რესოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან
გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის,
ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, სასჯელი უნდა დაენიშნოს
დანაშაულის რეციდივის მხედველობაში მიღებით, სასჯელთა ნაწილობრივი
შეკრების პრინციპის გამოყენებით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე
მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

ქ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით,

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 02 (ორი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით - თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, დანიშნული სასჯელები შეიკრიბოს ნაწილობრივ და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ქ----- სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლის ვადით.

მსჯავრდებულ ქ----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2-----

სისხლის სამართლის საქმეზე ნივთიერი მტკიცებულება:

– შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ამსახველი ფოტოცხრილი 01 (ერთ) ცალ ელექტრონულ დისკზე, დაულუქავი სახით, რაც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახული იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

– ა-----გან ამოღებული საბავშვო სკამი და შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული თეფშისა და ლამბაქის ნამსხვრევები, ინდივიდუალურად დალუქული, რაც ინახება თ-----

----- საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი